

Se – Lyt – og Del – “Om det passionerede menneske”

Af Mia Lejsted

Søndag d. 15. september 2013 havde vi endnu et arrangement på museet, det andet i rækken, under overskriften SE – LYT – DEL: Er din passion for stor til dig? Eller har du slet ikke fundet den? Er den brændt ud? Tør du finde den?

En eftermiddag, en efterårs-søndag, et tæt pakket lokale. Tæt og intens blev stemningen hurtigt, for det var interesserede, engagerede og passionerede deltagere fra nær og fjern som gerne ville se, lytte og dele denne oplevelse – erfaringer, spørgsmål ... og passioner.

Ægte passion

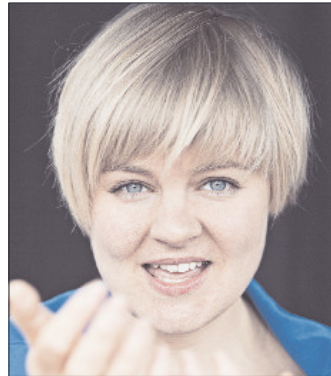
Få dage før arrangementet faldt jeg over et foto i en avis af Danmarks eneste professionelle kvindelige cykelrytter, Julie Leth fra Odder Cykel Klub. Hun havde tegnet kontrakt med verdens 4. bedste damehold, og al hendes tid blev nu, naturligvis, brugt på cyklen. I teksten udtalte hun: “Jeg elsker at cykle!” Ja tænkte jeg, man skal godt nok holde meget af det. Men sådan er det jo ikke, når det er “noget man elsker”, så giver man gerne sin fulde energi – ja, man giver alt, når det handler om stærk interesse eller forkærlighed for noget. Man kan ganske simpelt ikke lade være. Det er passion! Passion – af latin står det for

lidelse, “jeg lider”, men kombineret med udlægningen af det græske ord pathos kender vi det netop som følelse, lidenskab – og ja, som i visse sammenhænge kan blive så stærkt at det i bogstavelig forstand bliver en lidelse.

Passion i kunsten

Den franske kunstner Jean Dubuffet (1901-85) var medlem af CoBra-gruppen, der repræsenterede den nordeuropæiske ekspressionisme tilbage i 1948-51. En gruppe der søgte andet og mere i kunsten – de ønskede at flytte kunsten i nye retninger. I CoBra-manifestet efterlyste de “et system, hvis liv er baseret på menneskelig vitalitets *umiddelbare behov*” – de søgte kompromisløshed, evnen til at fremstille det oversete og dermed *frisættelse af det ubevidste*.

Er det ikke her, størsteparten af drivkraften i en passion findes? I vitalitetens umiddelbare behov og i evnen til at frisætte denne vitalitet – det, der brænder. Og man kan spørge: Kan ikke-passionerede mennesker frisætte det ubevidste?? Jeg tror det ikke. Passionen er ikke noget, man tillærer sig – man kan lære at finde den, fremelske den; men gnisten skal være til stede. Og er passionen ikke også denne kompromisløshed – forenklet sagt “alt eller intet”. Og når det gælder kunst, så er det kompromisløsheden, der

Mette Marie Jønsen Ørnstrup

tilfører værket kraft, nerve og kvalitet.

En stemning i skiver

Og kraft og nerve var der denne eftermiddag i september. På listen over passionerede oplægsholdere var: Sørn Strand Jønsen, der i sit oplæg tog udgangspunkt i TV Poesi, der handlede om vitaliteten i livet. Fra dyb depression til livsglad vitalitet. Herefter Rune Engelbreth Larsen, som er passioneret naturfotograf, digter, debattør og forfatter, og som lever af at skrive politiske kommentarer til Politiken, og som udover et par digtsamlinger har skrevet en række bøger om både idéhistoriske og politiske emner.

Mette Marie Jønsen Ørnstrup er sanger og percussionist, uddannet ved Det Jyske Musikkonservatorium, og derudover har hun studeret klassisk tyrkisk sang på statskonservatoriet i Istanbul. Mette Marie J. Ørnstrup spillede på sin tromme og sang så hårene rejste sig på armene – en pas-

Rune Engelbreth Larsen

sioneret improvisation, inspireret af alle hendes rejser i bl.a. Afrika og Tyrkiet. En klassisk tyrkisk sang, der handlede om kærlighed, kraft, sjæl og det at kæmpe.

Det er svært at beskrive stemningen i rummet – men overfyldt af energi og passion, det var det.

Nana Rømer Dorph-Petersen rundede oplæggene af – hun er digter, foredragsholder, komponist og performer. Hun har de seneste 8 år arbejdet eksplosivt med sin digtning. Digtene rummer en intens tro og et stærkt billedunivers, som bevæger sig mellem det blide og det voldsomme, og de rammer dybt i hele følelsesregistret.

Der var som afrunding på oplæggene tid til spørgsmål, debat og kommentarer – skønt det var svært at finde ord ovenpå denne overflod af dedikerede og i særdeleshed givende mennesker. Det var tæt, det var medrivende – og vi gør det igen!